

lieve meelevende,

21 mei 2109

Mijn moeder is zaterdagochtend 18 mei overleden. Ik heb veel gedeeld met vrienden op Facebook. Mijn vader, broer, Marthe en ik zijn op mijn moeders kamer bij elkaar geweest en ook de begrafenisondernemer. Ik heb de begrafenisondernemer gebeld, omdat ik even niet meer zag hoe ik me door de hardheid van mijn vader niet wil laten tegenhouden om mezelf te zijn en me te uiten zoals ik dat wil. Daarna heb ik deze mail gestuurd.

Er is contact met mijn vader. Het lijkt (weer helemaal) normaal, maar trouw blijven aan mezelf vraagt ook de nodige aandacht. Gelukkig ben ik altijd samen met Marthe en kunnen we steeds overleggen.

We hebben twijfels over wat er gebeurd is met mijn moeder, maar zien er ook tegenop om daar 'werk' van te maken. Maar ze is donderdag 16 mei uit bed gevallen, op haar hoofd, een enorme blauwe plek en daarna eigenlijk nauwelijks meer bijgekomen.

Hallo..... (begrafenisondernemer),

Dank je voor het luisteren, alles helpt. Ik deel veel op Facebook, niet openbaar, maar met (1000) vrienden. Ik heb 200 reacties gehad op het overlijden van mijn moeder. Het eerste filmpje dat ik gedeeld heb (één van de laatste filmpjes van 16 mei van mijn moeder) is nu 377 x bekeken, (van 1000 mensen is dat heel veel).

Ik heb 2 jaar lang met mensen gedeeld wat ik heb meegemaakt, heel bijzondere reacties en veel mensen uiten hun dankbaarheid dat ik een bewustwording op gang breng en ook een herkenning ben voor veel mensen, door mijn ervaringen met mijn moeder te (durven) delen.

Ik heb deze mail gestuurd aan mijn vader.

Mijn vader vroeg om de foto van 27 april (hierboven), die heb ik gestuurd.

De laatste mooie foto van 2 mei! vind ik zelf heel erg mooi, heeft mama gelukkig ook nog gezien en was ze ook heel blij mee. Als je dat ziet is het wel heel snel gegaan en ik vind het heel erg dat ik geen afscheid heb kunnen nemen en ook niet met elkaar. Dan is de kerkdienst en de begrafenis nog het enige wat daarin iets kan goedmaken.

Maar daar is mama niet meer bij, dat is wel heel erg, zij wilde niets liever dan dat iedereen bij elkaar kwam. Dat zij daarvoor zo moest lijden en zelfs doodgaan is wat mij bezig houdt en ik heel pijnlijk en zwaar vind om dat te beseffen en te dragen ik alleen in lijk te staan.

Ik word als raar gezien of te emotioneel, of te gevoelig, maar in ieder geval niet normaal, terwijl jij wel mag huilen. Dat voelt scheef. Mama kon mijn gevoeligheid juist heel erg gebruiken omdat ze dat herkent, zelf ook is. We hebben ons ook samen onbegrepen gevoeld en ik kon dat niet zeggen of delen. Ik ben blij dat ik dat met andere mensen wel kan, maar pijnlijk dat dat niet met je eigen familie kan. Ik ben 60 jaar en heb zeker 30 jaar alles voor over gehad om dat ook in het gezin en de familie te kunnen delen.

Ik ben heel dankbaar dat ik met mama daar nog heel veel in heb kunnen uiten en delen, geven en ontvangen en woorden heb kunnen geven. Doordat wij allebei wat we voelden als belangrijk zien, hebben we veel steun aan elkaar gehad en heb ik haar steun en begrip kunnen geven, veel te weinig, maar wel met veel liefdevolle concentratie. De beperkingen hebben veel pijn gedaan, maar mij ook geleerd om nog dieper te gaan in mijn concentratie.

Roodborstje

Hoor ik daar licht geritsel?
Ginder bij de akkerdistel?
Ik - 'k ben blij verrast,
't is - 't is onze wintergast.

Ik zit gehurkt - oog in oog.
Bang vlieg je omhoog
met een boog over mij heen
ver boven mijn hoofd.

Ik fluit naar jou,
opdat je niet zult vluchten
en onmiddellijk weer zou
verdwijnen in de kou.

Ik fluit opnieuw een melodie.
Nee maar - hoor en zie!
Je helder "tzzrie, tzzrie, tzzrie"
antwoord dichtbij-
je zat bijna op mijn knie.

O wonderdiertje, groen oranje siert je.
Je hebt een heel eigen maniertje
met mensen om te gaan,
zodat wij elkaars taal en teken
verstaan!

-

nov '85

Dit gedicht dat mijn moeder heeft geschreven hebben we uitgekozen om voor te lezen in de kerkdienst 27 mei om 14:30 uur in de Duinzichtkerk in Den Haag. Iedereen is welkom, de begrafenis is daarna in besloten kring, dat is niet zoals mijn moeder dat zou willen.

lieve groeten ook van Marthe
Leonoor